

Wykształcenie uzupełniające dla dziewcząt.

Ważną rolę dla podniesienia poziomu umysłowego szerszych warstw odgrywają niewątpliwie uzupełniające szkoły przemysłowe, które niosą oświatę i potrzebną wiedzę praktyczną licznej rzeszy terminatorów rzemieślniczych. Liczba tych szkół wciąż wzrasta, a przed 2 laty powstała w Przemyśle podobna placówka oświatowa dla dziewcząt. Jest to Szkoła przemysłowa uzupełniająca żeńska, która została tam założona w r. 1910, dzięki staraniom przemyskiego Stowarzyszenia Samopomocy nauczycielek. W tych dniach właśnie odbyło się w tej szkole uroczyste zakończenie drugiego roku nauki. Wynik pracy był bardzo pomyślny, o czym świadczyła wymownie urządzona wystawa prac uczennic oraz rozdane uczennicom nagrody (w postaci książeczek Kasy Oszczędności) za pilną naukę.

Jak bardzo potrzebną była w Przemyśle Szkoła przemysłowa uzupełniająca dla dziewcząt, wskazuje najlepiej liczba przeszło 100 uczennic, które uczęszczały na naukę regularnie i uczyły się z wielkim zamięłowaniem.

Zarząd szkoły dokłada starań, aby szkoła, która jeszcze nie jest zorganizowaną, przeszła wkrótce na koszt kraju i została należycie wyposażoną. Obecnie mieści się w budynku szkoły żeńskiej na Władyczu i zostaje pod kierownictwem p. Aleksandry Schultz.

Ilustracja nasza przedstawia kierownictwo szkoły wraz z grupą uczennic.

Pogrzeb Bolesława Prusa: Przed mównicą na cmentarzu: 1. Orator 2. Ignacy Łatuszewski 3. Prof. Chazanowski. 4. red. Ludwik Straszewicz (Do art. na str. 3)

Wykształcenie uzupełniające dla dziewcząt: Szkoła przemysłowa uzupełniająca żeńska w Przemyśle (Fot. M. Todt, Przemyśl).

Zjazd ceramików polskich w Krakowie.

W trudnych warunkach rozwija się w naszym kraju przemysł ceramiczny. Skazany na bliską konkurencję wyrobów niemieckich i czeskich, walczyć musi z ogromnymi trudnościami. Aby chronić swe interesy zawodowe, poszczególne firmy i fabryki założyły związek ceramików polskich, do którego dotychczas przystąpiło około 200 firm, dyrektorów i urzędników.

W samej Galicji wprowadzie przemysł ceramiczny w ostatnich czasach znacznie się rozwinął, ale rozwój ten poszedł w kierunku jednostronnym, dotyczy bowiem jedynie wyrobu cegieł, natomiast kaflarstwo wobec obcej konkurencji znacznie ucierpiało.

Związek ceramików stara się przez zjazdy podnieść wzajemne stosunki między polskimi przemysłowcami, a zarazem przez wydawanie pisma „Przemysł ceramiczny” prowadzi wśród nich naukową propagandę.

Przed kilku dniami z inicjatywy Związku odbył się w Krakowie zjazd ceramików polskich. Wzięli w nim udział liczni przedstawiciele przemysłu ceramicznego z całej Galicji i Król. Polskiego. Między innymi przybyli ks. Lubecki, pp. Nieprzecki i Fedorowicz z Częstochowy, Lesiecki z Dąbrowy Górniczej, Paszcza, Grzymała, ks. Brzeziński z Sieradza, dyr. Klimaszewski z Kołomyji i wielu innych.

Rewolucyjne walki w Budapeszte: Prezydent Sejmu węgierskiego, hr. Stefan Tisza, który nie chciał przerwać posiedzenia podczas krwawych walk ulicznych.

Zjazd polskich ceramików w Krakowie: Uczestnicy zjazdu w sali posiedzeń Banku galicyjskiego.